

Publicerad 2008-09-16 17:31 av Tempestuous

*Det är kallt nu.*

**Om oss, om vi bara hade hunnit.**

Sekundvisaren slår

sitt sista slag.

Han stannar med kontoutdraget

i halsgropen och inser

att han inte hinner hem

till livet

denna fredagskvällen heller.

Någon skakar,

nerkrupen i ett smutsigt hörn

på en ultraviolet toalett

- räddningen hann inte fram

i hörnet mitt emot

sitter en hopsjunkna gestalt

med istappar i ögonvråna

för de sönderslagna förhoppningarna

ligger i skärvor framför sönderbitna nagelband.

Hennes skugga hinner ifatt

när fotsulorna slår emot

verkligheten; asfalten.

Dörrarna skjuts åt sidan

och hon fäller upp kapuschongen

som ett sista desperat

försök att undkomma

den inre resa som just påbörjats

då den yttre

nått sin ändhållplats.

På en sliten träbänk

sitter de sju som aldrig

fick lära sig spelreglerna

och de som förstod

men som inte lyckades kasta rätt  
för de fick aldrig låna tärningarna.

Vinden klöser sig längst in i mörken,  
kylan lamslår varje cell.  
Stjärnorna har släckts medan  
ultraviolett ljus från bortglömda  
låsta rum  
kastar otrygghet över regnvåt asfalt.

Timvisaren slår uppgivenhet.  
En liten tumvante ligger ensam på spåret

regnet faller

liksom mörkret över  
de konturlösa fotspåren,  
under en klocka med  
förfrusna visare

på en plats som  
ingen minns.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tempestuous med Poeter.se id #14169 innehar upphovsrätten